

Rolnummer 626
Arrest nr. 26/94 van 22 maart 1994

A R R E S T

In zake : de vordering tot schorsing van de artikelen 369 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, ingesteld door de n.v. Rhône-Poulenc Agro en anderen.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters K. Blankaert, L.P. Suetens, H. Boel, L. François, P. Martens, Y. de Wasseige, J. Delruelle, G. De Baets, E. Cerexhe en H. Coremans, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de vordering

Bij verzoekschrift dat aan het Hof werd gericht bij op 15 december 1993 ter post aangetekende brief en op de griffie ontvangen op 16 december 1993, vorderen de naamloze vennootschap Rhône-Poulenc Agro, waarvan de maatschappelijke zetel is gevestigd te 1070 Brussel, Sylvain Dupuislaan 243, ingeschreven in het handelsregister van Brussel onder nummer 375.147, de naamloze vennootschap Formulex, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2830 Willebroek, Hoeikensstraat 2, ingeschreven in het handelsregister van Mechelen onder nummer 61.095 en de naamloze vennootschap Edialux, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 2830 Willebroek, Hoeikensstraat 2, ingeschreven in het handelsregister van Mechelen onder nummer 61.094, die alle drie woonplaats hebben gekozen op het kantoor van Mr. M. Flamée, advocaat te 1050 Brussel, Louizalaan 523, in hoofdorde de schorsing van de artikelen 369 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur (*Belgisch Staatsblad* van 20 juli 1993, tweede uitgave), en in ondergeschikte orde de schorsing van de artikelen 369, 3° en 9°, 381 en 382, 401, 4° en 5°, en van de bijlagen 15 en 16 van dezelfde wet.

Bij een afzonderlijk verzoekschrift dat aan het Hof werd gericht bij op 15 december 1993 per post aangetekende brief, vorderen dezelfde verzoekende partijen en bovendien de vereniging zonder winstoogmerk Phytophar de vernietiging van de voormelde wetsbepalingen.

II. De rechtspleging voor het Hof

Bij beschikking van 16 december 1993 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er ten deze geen reden was tot toepassing van de artikelen 71 en volgende van de voormelde bijzondere wet.

Bij beschikking van 4 januari 1993 heeft het Hof de terechtzitting betreffende de vordering tot schorsing op 27 januari 1994 vastgesteld.

Van het beroep tot vernietiging, de vordering tot schorsing en de beschikking tot rechtsdagbepaling is aan de partijen kennis gegeven die, evenals hun advocaten, van de datum van de terechtzitting op de hoogte zijn gebracht bij op 5 januari 1994 ter post aangetekende brieven, die op 6, 7 en 10 januari 1994 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Bij beschikking van 26 januari 1994 heeft voorzitter M. Melchior de zaak voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting.

Op de terechtzitting van 27 januari 1994 :

- zijn verschenen :
- . Mr. M. Flamée en Mr. Fr. Tulkens, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partijen;
- . Mr. B. Asscherickx, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers Y. de Wasseige en L.P. Suetens verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord en hebben zij ieder een zittingsnota neergelegd;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

- A -

A.1. De verzoekende partijen vorderen in hoofddorde de schorsing van de artikelen 369 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur; in ondergeschikte orde vorderen zij de schorsing van slechts de artikelen 369, 3^e en 9^e, 381 en 382, 401, 4^e en 5^e, en de bijlagen 15 en 16 van dezelfde wet : het betreft de bestrijdingsmiddelen, de fytofarmaceutische produkten en de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik.

A.2. De verzoekende partijen bespreken op algemene wijze de milieutaksen : ze zouden niet het financieren van de overheid tot doel hebben, maar wel het heroriënteren van het producenten- en consumentengedrag naar vervangingsprodukten, om het leefmilieu beter te beschermen.

A.3. De verzoekende partijen preciseren dat de vordering tot schorsing geen betrekking heeft op de artikelen 379 en 380, die de verpakkingen van sommige nijverheidsprodukten betreffen.

A.4. Drie middelen worden aangevoerd in het kader van het beroep tot vernietiging en worden ter ondersteuning van de vordering tot schorsing als ernstig voorgesteld door de verzoekende partijen : de schending van de bevoegdheidsverdelende regels, de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet en de schending van het beginsel van de vrijheid van handel en nijverheid.

A.5. Het eerste middel (schending van de bevoegdheidsverdeling) stelt dat bij de invoering van de betwiste bepalingen « de federale Staat nog niet de bevoegdheid bezat om de bestreden wet te kunnen aannemen in zoverre de milieutaksen als produktnormen worden gekwalificeerd », en, in ondergeschikte orde, dat de artikelen 379 en 380 « de bevoegdheid overschrijden die ter zake federaal is gehouden en op onevenredige wijze afbreuk doen aan de bevoegdheid die aan de Gewesten inzake leefmilieu en afvalstoffenbeleid is toegewezen ».

A.6. Het tweede middel (schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet) stelt dat de gehanteerde criteria willekeurig zijn en dat ten aanzien van de nagestreefde doelstellingen en de gevolgen van de bestreden maatregelen de aangewende middelen onevenredig zijn.

De verzoekende partijen betwisten dat de beoogde stoffen schadelijk zijn voor het milieu en dat op de markt vervangingsmiddelen voorhanden zijn die even doeltreffend werken; zij betwisten de pertinentie van het gehanteerde criterium van de actieve stof als indicator van de gevaarlijkheid van het produkt; zij betwisten eveneens het feit dat bepaalde produkten, die zij opsommen, niet aan de milieutaks zijn onderworpen of zijn vrijgesteld hoewel ze even toxisch zijn; voorts merken de verzoekende partijen de discordanties op tussen de Franse en de Nederlandse versie van bijlage 16; zij bekritisieren tenslotte de verschillen in de data van vrijstelling van de actieve stoffen die in categorie 3 zijn ondergebracht.

A.7. Het derde middel (schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet in samenhang met het beginsel van de vrijheid van handel en nijverheid) stelt dat de korte termijn (6 maanden) die ligt tussen de inwerkingtreding van de bepalingen en de toepassing ervan de afzet van de voor 1994 reeds geplande produktie belemmert, het aanbod van vervangingsprodukten onmogelijk maakt en de creatie van twee gamma's verschillende produkten noodzakelijk maakt, een voor België, het andere voor het buitenland.

A.8. Met betrekking tot het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voeren de verzoekende partijen ter ondersteuning van het onmiddellijke karakter van het nadeel aan dat « de inwerkingtreding, in januari 1994, van de milieutaksen op de verpakkingen die bepaalde nijverheidsprodukten bevatten alsmede op de bestrijdingsmiddelen en op de fytofarmaceutische produkten van de categorieën 1 en 2 zeker belangrijke veranderingen in het consumentengedrag zal teweegbrengen ». Verder merken zij op dat « de milieutaksen die vanaf juli 1994 of januari 1995 op die stoffen zullen worden geheven, vandaag tot een onmiddellijk nadeel zullen leiden, vermits de producenten gedwongen zullen worden af te zien van hun gehele fabricage of een gedeelte ervan ... ».

A.9. Ten aanzien van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel wordt in het verzoekschrift, voor elk van de vennootschappen die beroep instellen, gewezen op de - volgens hen - te voorspellen omzetsdaling die de milieutaksen met zich mee zullen brengen alsmede op de ontslagen en eventuele fusies die daarvan het gevolg zullen zijn.

Het standpunt van de Ministerraad

A.10. Na de rechtspraak van het Hof in verband met artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 in herinnering te hebben gebracht, wijst de advocaat van de Ministerraad in zijn pleidooi en in zijn zittingsnota achtereenvolgens op het niet-ernstig karakter van de door de verzoekende partijen aangevoerde middelen en het ontbreken van het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

A.11. Ten aanzien van het eerste middel dat is afgeleid uit de schending van de bevoegdheidsverdeling, is de Ministerraad van mening dat aangezien artikel 2, § 1, van de bijzondere wet dat de bevoegdheid inzake produktnormen aan de federale Staat voorbehoudt, op 16 juli 1993 is bekrachtigd en afgekondigd, het de betwiste gewone wet van dezelfde datum heeft kunnen gronden. Bovendien was de federale wetgever, nog vóór de aanneming van die bijzondere wet, bevoegd om de gewone wet aan te nemen en zulks op grond van artikel 6, § 1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, aangezien die bepaling, bij ontstentenis van Europese normen, het vaststellen van de algemene en sectoriële normen, met inbegrip van de produktnormen, aan de federale wetgever voorbehoudt.

Ten aanzien van het tweede middel dat is afgeleid uit de bevoegdheidsverdeling, is de Ministerraad van mening, enerzijds, dat de milieutaksen « niets te maken hebben » met het afvalstoffenbeleid en, anderzijds, dat zij als produktnormen, als zodanig, als uitzondering op de gewestbevoegdheid inzake leefmilieu, onder de bevoegdheid van de federale wetgever vallen.

A.12. Ten aanzien van het middel dat is afgeleid uit de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, antwoordt de Ministerraad achtereenvolgens op elk van de specifieke discriminaties die door de verzoekende partijen zijn aangevoerd.

De beoogde produkten hebben een schadelijke invloed op de mens en het milieu en zijn naargelang van hun toxiciteit in vier verschillende categorieën ingedeeld.

Wat de ontstentenis van vervangingsprodukten betreft, wordt in de nota gesteld dat de verzoekers zelf erkennen dat die er wel degelijk zijn, zelfs al zijn ze minder doeltreffend of al zijn ze nog niet goedgekeurd.

Het niet-adequate karakter van het in aanmerking genomen criterium van de actieve stof wordt in de nota betwist.

Ten aanzien van de keuze van de produkten die onder een milieubelasting vallen en die welke er uitdrukkelijk niet onder vallen, wordt in de nota gesteld dat die keuze is gemaakt op grond van drie beginselen, namelijk het bestaan van vervangingsprodukten, de voorbeeldfunctie van de produkten en de naleving van de termijnen die noodzakelijk zijn voor het in werking stellen van de milieutaksen, zodanig dat die keuze niet willekeurig is.

Inzake de verschillen tussen de Nederlandse en de Franse versie van bijlage 16, verwijst de Ministerraad naar artikel 381, § 5, van de wet van 16 juli 1993, dat de Koning machtigt die lijst aan te passen.

Ten aanzien van de verschillende data van inwerkingtreding van de milieutaksen op de « andere » actieve stoffen, wordt in de nota verwezen naar het verschil in aard van die stoffen en naar de uitsluitende bevoegdheid van de wetgever om de gepaste termijnen voor de inwerkingstelling van de milieutaksen vast te stellen.

A.13. In verband met de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, in samenhang met het beginsel van de vrijheid van handel en nijverheid, merkt de Ministerraad in de eerste plaats op dat dit beginsel niet in die zin kan worden opgevat dat het een absolute vrijheid inhoudt, en zulks met verwijzing naar de rechtspraak van het Hof ter zake (arrest nr. 55/92). Wat de milieutaksen betreft, wordt in de nota melding gemaakt van de uitsluitingen en uitstellen van inwerkingtreding die aangeven dat « de wetgever de gepaste termijnen voor de inwerkingstelling van de milieutaksen heeft vastgesteld rekening houdend met de moeilijkheden ». Overigens « zijn zowel de nationale producenten onderling als de nationale producenten ten opzichte van de buitenlandse producenten op voet van gelijkheid geplaatst ».

Tot slot wordt in de nota aangevoerd dat het doel van de milieutaksen erin bestaat het gedrag van de consumenten en van de producenten in hun economische keuze te wijzigen.

A.14. Met betrekking tot het risico van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert de Ministerraad in de eerste plaats aan dat de verzoekende partijen slechts belang hebben bij de schorsing van de bepalingen betreffende de bestrijdingsmiddelen en de fytofarmaceutische produkten, bovendien met uitsluiting van de bepalingen die nog niet van kracht zijn en die welke in vrijstellingen van de milieutaks voorzien. Ten gronde betwist de Ministerraad het nadeel om reden dat, ten gevolge van de milieutaksen, de consumenten ofwel vervangingsprodukten zullen kopen, die eventueel minder doeltreffend zijn, ofwel de aan de milieutaks onderworpen produkten zullen blijven kopen.

Het antwoord van de verzoekende partijen

A.15.1. In verband met het eerste middel dat is afgeleid uit de schending van de bevoegdheidsverdeling, voert de advocaat van de verzoekende partijen in zijn pleidooi en in zijn zittingsnota aan dat het onmogelijk is te bepalen welke wet van 16 juli 1993 - de gewone of de bijzondere - het eerst tot stand is gekomen en dat bovendien de gewone wet door de Kamers vóór 16 juli 1993 is aangenomen.

A.15.2. Overigens zou de gewone wet, zelfs gegrond op de bijzondere wet van 16 juli 1993, niet zijn aangenomen met inachtneming van het nieuwe artikel 6, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, voor zover die bepaling voorschrijft dat de Gewesten betrokken moeten worden bij het ontwerpen van de federale regelgeving inzake produktnormen. Aangezien de Ministerraad niet het bewijs van de naleving van die bepaling levert, zou de wet van 16 juli 1993 moeten worden vernietigd op grond van artikel 124bis van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

A.16. Bij een schrijven van 1 februari 1994, waarvan hij kopie aan de advocaat van de Ministerraad heeft laten toekomen, heeft de advocaat van de verzoekende partijen geantwoord op ter terechtzitting gestelde vragen.

- B -

Ten aanzien van de vordering tot schorsing

B.1. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing kan worden besloten :

- de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn;
- de onmiddellijke uitvoering van de bestreden regel moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

Ten aanzien van het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

B.2. De verzoekende partijen vorderen in hoofddorde de schorsing van de artikelen 369 tot 401 van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur. In ondergeschikte orde beperken zij hun vordering tot de artikelen 369, 3° en 9°, 381, 382 en 401, 4° en 5°, en de bijlagen 15 en 16 van dezelfde wet.

Uit de inhoud van het verzoekschrift blijkt evenwel dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel slechts wordt aangevoerd ten aanzien van de artikelen 381, 382, 401, 5°, en bijlage 16 van de wet van 16 juli 1993. Het Hof zal derhalve, in de huidige stand van de rechtspleging, zijn onderzoek beperken tot die enkele bepalingen.

B.3. Die bepalingen maken deel uit van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, meer bepaald van boek III, dat betrekking heeft op de milieutaksen.

De artikelen 381 en 382 vormen hoofdstuk VI van dat boek, getiteld « De bestrijdingsmiddelen en fytofarmaceutische produkten », en luiden als volgt :

« Artikel 381. § 1. Voor de toepassing van deze wet, worden de in bijlage 16 bedoelde actieve bestanddelen die vervat zitten in de fytofarmaceutische produkten en de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik, onderverdeeld in 4 groepen, volgens de hierna volgende criteria :

Categorie	LD50 Oraal (mg/kg)	LD50 Percutaan (mg/kg)	LC50 Inhalator (mg/1/4 h)
Uiterst giftig	< 25	< 50	< 0,5
Giftig	25 - 200	50 - 400	0,5 - 2
Schadelijk	200 - 2000	400 - 2000	2 - 20
Andere	> 2000	> 2000	> 20

§ 2. Onverminderd de bepalingen van §§ 3 en 4 van dit artikel en van artikel 382, worden de fytofarmaceutische produkten en de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik, welke in het verbruik worden gebracht, onderworpen aan een milieutaks per hoeveelheid actieve stof die zij bevatten en bepaald als volgt :

a) de milieutaks bedraagt 10 frank per gram actieve stof voor :

1° zeer giftige of giftige actieve stoffen;

2° de kankerverwekkende, mutagene en teratogene stoffen, of stoffen die daarmee worden gelijkgesteld of waarvan de afgeleide produkten dezelfde risico's vertonen, evenals de bestrijdingsmiddelen samengesteld uit stoffen die reden geven tot bezorgdheid voor de mens, wegens de gevaren voor soortgelijke gevolgen, of uit stoffen die voor de mens onomkeerbare gevolgen kunnen hebben, krachtens de bepalingen tot regeling van het op de markt brengen en de rangschikking van stoffen die een gevaar kunnen opleveren voor de mens of het leefmilieu.

De stoffen die aan de criteria van het vorig lid beantwoorden, zijn opgenomen in categorie 1 van bijlage 16;

b) de milieutaks bedraagt 5 frank per gram actieve stof voor de actieve stoffen die niet in a) worden bedoeld, samengesteld uit schadelijke, corrosieve of irriterende stoffen of stoffen die, krachtens de bepalingen tot regeling van het op de markt brengen en de indeling van de stoffen die een gevaar kunnen opleveren voor de mens of het leefmilieu, giftige of schadelijke gevolgen hebben voor levende wezens, andere dan die waarvoor het produkt werd erkend of toegelaten;

De stoffen die aan de criteria van het vorig lid beantwoorden, zijn opgenomen in categorie 2 van bijlage 16;

c) de milieutaks bedraagt 2 frank per gram actieve stof voor de actieve stoffen die niet worden bedoeld in a) en b).

De stoffen die aan de criteria van het vorige lid beantwoorden, zijn opgenomen in categorie 3 van bijlage 16.

§ 3. Worden vrijgesteld van de milieutaks vastgesteld bij § 2, c), de bestrijdingsmiddelen samengesteld uit actieve stoffen waarvan is aangetoond dat zij op lange termijn het minste gevolg op de mens of het leefmilieu uitoefenen en die worden aangewend voor gebruikscategorieën waarvoor de lijst opgesteld op grond van § 4, 1°, geen enkele stof bevat.

De Koning stelt, op voorstel van de Opvolgingscommissie en na raadpleging van het Erkenningscomité voor de fytofarmaceutische produkten en van de Hoge Gezondheidsraad, de lijst vast van stoffen die aan deze criteria beantwoorden.

Voorlopig worden de in § 2, c), bedoelde produkten niet onderworpen aan een milieutaks :

1. gedurende een jaar, vanaf de inwerkingtreding van deze wet, als het gaat over fytofarmaceutische produkten die zijn erkend door de Ministerie van Landbouw;

2. gedurende achttien maanden, vanaf de inwerkingtreding van deze wet, als het gaat over

bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik die toegelaten zijn door het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu.

§ 4. 1° De in bijlage 17 opgenomen produkten, waarvan het gebruik is toegestaan bij het biologisch telen van landbouwprodukten, zijn vrijgesteld van de in § 2 bedoelde milieutaks.

2° De actieve stoffen van de fytofarmaceutische produkten gebruikt door de bosbouwbedrijven, alsmede de actieve stoffen van de fytofarmaceutische produkten of de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik die worden aangewend door ondernemingen die papierbrij of papier en karton produceren, worden tot 31 december 1994 van de bij § 2, b) en c), vastgestelde milieutaksen vrijgesteld. De Koning stelt, uiterlijk op 31 december 1994, op voorstel van de Opvolgingscommissie en na raadpleging van het Erkenningscomité voor de fytofarmaceutische produkten en van de Hoge Gezondheidsraad, de lijst vast van de vrij te stellen actieve stoffen die op lange termijn het minst effecten op de mens en het leefmilieu uitoefenen.

3° De bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik zijn, tot 31 december 1994, vrijgesteld van de bij § 2 vastgestelde milieutaksen wanneer zij zijn toegelaten in de produkten voor houtbescherming, die hetzij voorbehouden zijn voor industrieel gebruik, hetzij bestemd zijn voor beroepsmatig gebruik. De Koning stelt, uiterlijk op 31 december 1994, op voorstel van de Opvolgingscommissie en na raadpleging van het Erkenningscomité voor de fytofarmaceutische produkten en van de Hoge Gezondheidsraad, de lijst vast van de actieve stoffen die, vanaf 1 januari 1995, onderworpen zijn aan de milieutaks wegens hun effect en op lange termijn op de mens en het leefmilieu.

Wanneer het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid op 31 december 1994 nog niet is genomen, is de milieutaks bedoeld in § 2 van toepassing tot op de datum van inwerkingtreding van voormeld koninklijk besluit.

§ 5. De Koning kan ten minste jaarlijks de tabel in § 1 en de bijlagen 16 en 17 van deze wet in overeenstemming brengen met de technische en wetenschappelijke vooruitgang en de ontwikkelingen van de kennis op toxicologisch gebied.

Artikel 382. Van de in artikel 381 opgelegde milieutaksen worden vrijgesteld :

1° de fytofarmaceutische produkten wanneer zij verkocht worden aan land- en tuinbouwbedrijven of erkende gebruikers (uitgezonderd de tuinierbedrijven), aan veehouders en aan bedrijven voor de ontsmetting van zaden;

2° de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik, wanneer zij worden toegestaan en gebruikt als ontsmettingsmiddel. Onder ontsmettingsmiddel moet worden verstaan een stof of preparaat bestemd om organismen of virussen die de mens of de dieren kunnen besmetten, te vernietigen;

3° de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik wanneer zij worden toegestaan en gebruikt voor de bestrijding van de huiszwam.

De Koning bepaalt de wijze waarop die vrijstellingen worden toegepast. »

In bijlage 16, die bij de gewone wet is gevoegd, worden de stoffen opgesomd die krachtens artikel 381 aan de milieutaksen zijn onderworpen; ze zijn gerangschikt in de categorieën 1, 2 of 3, waarnaar laatstgenoemde bepaling verwijst.

Artikel 401, 5°, bepaalt dat de milieutaks van toepassing is op de bestrijdingsmiddelen zes maanden na de inwerkingtreding van de wet van 16 juli 1993.

B.4. Volgens de parlementaire voorbereiding (*Gedr. St.*, Kamer, 1992-1993, nr. 897/1°, pp. 85 en 86, en nr. 897/17, pp. 191 tot 194), zijn de stoffen vervat in de fytofarmaceutische produkten en de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik aan milieutaksen onderworpen rekening houdend met drie criteria : hun giftigheid op korte termijn, hun potentieel schadelijke gevolgen op lange termijn voor de mens en zijn omgeving, en tenslotte hun giftigheid voor het milieu, dat wil zeggen het veroorzaken van toxische of schadelijke effecten op andere levende soorten dan die waarvoor het produkt is bestemd.

Op basis van die criteria onderscheidt artikel 381, §§ 1 en 2, in samenhang gelezen met bijlage 16, drie categorieën van stoffen :

- categorie 1 omvat zeer giftige stoffen, giftige stoffen en stoffen die effecten hebben op lange termijn voor de gezondheid en het leefmilieu; zij zijn onderworpen aan een milieutaks van 10 frank per gram actieve stof;
- categorie 2 omvat stoffen die schadelijk zijn, corrosief of irriterend en die welke giftig zijn voor het milieu; zij zijn onderworpen aan een milieutaks van 5 frank per gram actieve stof;
- categorie 3 omvat stoffen die tot geen van de vorige categorieën behoren; zij zijn

onderworpen aan een milieutaks van 2 frank per gram actieve stof.

De wet voorziet evenwel voor een aantal gevallen, die in de artikelen 381, §§ 3 en 4, en 382 zijn opgesomd, hetzij in de vrijstelling, hetzij in de voorlopige schorsing van de milieutaks.

Worden aldus vrijgesteld :

- de fytofarmaceutische produkten die worden verkocht aan de landbouwers en andere beroepsklassen die daarmee gelijkgestelde activiteiten uitoefenen (artikel 382, 1°);
- de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik die worden aangewend als ontsmettingsmiddel (artikel 382, 2°) en voor de bestrijding van de huiszwam (artikel 382, 3°);
- de produkten waarvan het gebruik is toegestaan bij het biologisch telen van landbouwprodukten (artikel 381, § 4, 1°);
- de stoffen van categorie 3 die op lange termijn het minste effect hebben op de mens of het leefmilieu en die door de wet worden aangeduid (artikel 381, § 3).

Worden anderzijds geschorst :

- tot 31 december 1994, de milieutaksen op de stoffen die worden gebruikt voor de industriële behandeling van hout en voor de bosbouw (artikel 381, § 4, 2° en 3°);
- de milieutaksen op de fytofarmaceutische produkten en op de bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik van categorie 3 - voor zover die produkten werden erkend - en dit respectievelijk tot 31 juli 1994 en 31 januari 1995 (artikel 381, § 3, derde lid).

B.5. In hun verzoekschrift en in de bijlagen sommen de verzoekende partijen de produkten van hun gamma op die volgens hen reeds in 1994 onverkoopbaar zouden worden door de inwerkingtreding van de milieutaksen, wat een ernstige weerslag zou hebben op hun omzet en zou leiden tot personeelsverminderingen.

Nochtans werd tijdens de parlementaire voorbereiding verklaard, zonder dat dit werd betwist, dat de bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik 80 % vertegenwoordigden van de totale bestrijdingsmiddelenmarkt. Het Hof heeft reeds opgemerkt dat die zijn vrijgesteld van de milieutaksen krachtens artikel 382, 1°, van de gewone wet van 16 juli 1993.

Gesteld evenwel dat een beduidende hoeveelheid van de produkten die door hen in het verbruik worden gebracht aan milieutaksen zou zijn onderworpen, tonen de verzoekende partijen niet op voldoende wijze aan, met de bijlagen die bij het dossier zijn gevoegd, dat die produkten daardoor haast volledig onverkoopbaar zouden worden, met name rekening houdend met het gevolg van de diverse vrijstellingen en schorsingen waarin de wetgever heeft voorzien.

In dat verband merkt het Hof op dat de aangevochten bepalingen pas op 30 januari 1994 in werking zijn getreden, terwijl de wet is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 20 juli 1993; de uitvoering van sommige bepalingen is uitgesteld tot 31 juli 1994, tot 31 december 1994 of tot 31 januari 1995.

De verzoekende partijen beschikten aldus over een aanzienlijke termijn die zij hebben kunnen benutten om hun voorraden van de hand te doen tegen een prijs waarop nog geen milieutaksen werden geheven.

Daarenboven laat het ontbreken van vervangprodukten, dat door de verzoekende partijen in sommige passages van hun verzoekschrift wordt aangehaald, vermoeden dat een deel van de bestrijdingsmiddelen en de fytofarmaceutische produkten die aan milieutaksen zijn onderworpen, vanwege hun werkelijke of vermeende noodzaak tenminste voorlopig nog verder zullen worden gekocht door de huidige gebruikers, zodat het nadeel dat de verzoekende partijen dreigen te ondergaan vooraleer het Hof zich over de grond van de zaak zal hebben uitgesproken, niet als ernstig kan worden beschouwd in de zin van artikel 20 van de bijzondere wet van 6 januari 1989.

B.6. Aangezien de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke toepassing van de betwiste bepalingen hun een ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989, dient niet te worden onderzocht of de middelen ernstig zijn in de zin van die bepaling.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de vordering tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 22 maart 1994, door het Hof samengesteld uit rechter-waarnemend voorzitter L. François, voorzitter L. De Grève, en de rechters K. Blanckaert, L.P. Suetens, H. Boel, P. Martens, Y. de Wasseige, J. Delruelle, G. De Baets en E. Cerexhe, wegens wettige verhindering van voorzitter M. Melchior de uitspraak van huidig arrest, waarover hij mede heeft beraadslaagd, bij te wonen.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van der Zwalmen

M. Melchior